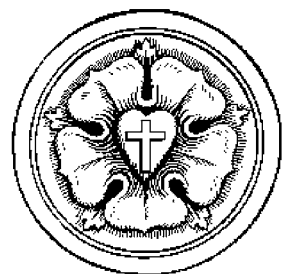

Kapernaum

A Somogy-Zalai Evangélikus Egyházmegye lapja

2018. év 2. szám

Pünkösd - Nyár

Valóban nagy nyereség a kegyesség megelégedés-sel, mert semmit sem hoztunk a világra, nem is vihetünk ki semmit belőle. De ha van élelmünk és ruházatunk, elégedjünk meg vele. Akik pedig meg akarnak gazdagodni, kísértésbe meg csapdába, sok esztelen és káros kívánságba esnek, amelyek az embereket pusztulásba és romlásba döntik. Mert minden rossznak gyökere a pénz szerelme, amely után sóvárogva egyesek eltávolodtak a hittől, és sok fájdalmat okoztak önmaguknak. Te pedig, Isten embere, kerüld ezeket. Ellenben törekedj igazságra, kegyességre, hitre, szeretetre, állhatatosságra, szelídlelkűségre.

(1Tim 6,6-11)

Szeretett testvéreim az Úr Jézus Krisztusban!

Keresztyén életünk egyik legnehezebben értelmezhető és megélhető témáját hordozza magában ez az íge. Különböző magyarázkodással próbáljuk az anyagi javak bálványát a magunk életében a helyére rakni. Félreértjük Isten szavát, ha szegénységünk vagy gazdagságunk, de még inkább, ha könnyelmű és pazarló életmódunk magyarázataként vesszük mai alapigénket.

Óvatosan kell bánnunk a szavakkal akkor, amikor a mai (2012.) Magyarországon a szegénységnek már a szélsőséges változatát is megtapasztalhatjuk. Csak két hír a közelmúltból:

1. Felgyújtotta romos házát egy pápai férfi, hogy szabaduljon tőle – közölte a Veszprém Megyei Rendőr-főkapitányság sajtószóvivője. Hétfő délután a tűzoltóknak sikerült megakadályozniuk, hogy a lángok átterjedjenek a szomszédos házakra, és a lakásban levő két gázipalackot is időben ki tudták vinni az épületből.

A szomszédok a rendőröknek elmondták: az egyedül élő, 61 éves házigazda nem sokkal az előtt ment el otthonról egy táskával a kezében, hogy észrevették a tetőről felszálló füstöt. A férfit a helyi kocsmában találták meg a rendőrök, és rögtön bevallotta, hogy ő gyújtotta meg a padlásán felhalmozott ruhaneműket, papírokat, mert már nem tudott tovább a nyomorúságos körülményei között és a romos épületben lakni. Ahogy lángra kaptak a lomok, elhagyta otthonát, és a kocsmába ment.

2. A rossz anyagi körülményeik miatti kilátástalansággal indokolta tettét az a férfi, aki szerdán a tatabányai Sport Hotelben felvágta két gyerekének és élettársának az ereit, majd magát is megsebesítette – közölte a Komárom-Esztergom Megyei Rendőr-főkapitányság sajtóreferense csütörtökön az MTI-vel.

A tájékoztatás szerint a családfő elismerte tettét. Elmondta, hogy eredménytelenül próbálkozott hazai és külföldi munkavállalással. Élettársával közösen határozták el, hogy a lehetetlennek vélt helyzetet gyilkossággal és öngyilkossággal oldják meg. Kedd este gyógyszerrel próbálkoztak, de az hatástalannak bizonyult. Ezért szerda reggel a családfő – élettársa bejegyzésével – csuklótájékon megvágta mindkét gyermekük ütőerét, majd ugyanezt tette élettársával és önmagával is.

A férfiben azonban megszólalt a lelkiismeret, és értesítette a mentőket, akik megmentették a család életét. A férfi és élettársa ellen több emberen elkövetett emberölés kísérlete miatt indított büntetőeljárást a Komárom-Esztergom Megyei Rendőr-főkapitányság. Őrizetbe vételük mellett kezdeményezte előzetes letartóztatásukat.

Pál apostol azonban nem pénzügyi tanácsokat ad, hanem lelkiismeret tanít. Jézusnak a mai ünnep evangéliumában (Mt 6,24–34) olvasható tanítását ülteti át a gyülekezet életébe, illetve a gyülekezet vezetőjének életébe. Ugyanúgy, ahogy Szecsódi Leó atya teszi ezt a következő mesében:

A hársfa egy domboldalon állt a többi fa társaságában, és hozzájuk hasonlóan ő is fiatalon megismerte a természet körforgásának rendjét: tavaszra nyár jön, nyárra ősz, őszre tél, s csak ezután köszönt be ismét a kikelet. Levelei, melyek

a tavaszi rügyfakadaskor borítják zöldbe, nyáron erőben, színben pompáznak; s ha megérkezik az ősz, megsárgulnak, megbarnulnak, elfonnyadnak és lehullnak.

Ezen ő sokat bosszankodott. Azt szeretne volna, hogyha neki sokkal több levele lenne, mint a többi fának, mert vezér, sőt uralkodó kívánt lenni közöttük.

Egyre csak azon gondolkodott, hogyan is lehetne több levele. És arra jutott, hogy elég egyszerűen: ha nem engedi lehullani ősszel a leveleket, akkor a következő tavasszal újak nőnek rajta, s így kétszer annyi levele lesz, két év múlva háromszor annyi, és ahogy telnek az évek, valóságos levélmilliárdos válik belőle.

Amint eltervezte, úgy is tett. Vége lett a nyárnak, a fák levelei elveszítették élénk zöld színüket, kifakultak, és lassan, egyik a másik után kezdett lehullani a földre. A hársfa viszont összeszedte az erejét, az ágai megmarkolták a leveleket, és tartották, tartották erősen.

Aztán a bágyadt meleggel búcsúzó szeptember is elbúcsúzott, jött az október, az októberi hideg szelek, a fogvatartott levelek egészen elszáradtak, és vigasztalanul zörögtek a hársfa ágain. Társai a téli álomra készültek, már elálmosodtak, szinte mindegyikük kopáran állt. Egyedül a hársfa volt az, akinek az összes levele ott volt az ágakon, és zörgött és zörgött, amikor fúj a szél. Ő is elálmosodott, szeretett volna aludni, de arra gondolt, hogy ha elveszíti az éberségét és elalszik, akkor lehullnak a levelek, és az egész eddigi munkája kárba vész. De ha akart sem tudott volna aludni, mert a száraz levelek csörögtek és zörögtek rajta, ezzel a szomszéd fákat is zavarva. Azok panaszkodtak neki, figyelmeztették:

– Hársfa, hársfa, ne tégy ilyen ostobaságot, ezekkel a levelekkel mihez kezdesz majd? Az új, friss levelek az igaziak, a régieket engedd el, és engedj minket is aludni!

De a hársfa nem hallgatott rájuk.

Így köszöntött rájuk a ködgomolyokkal érkező hideg november. Esővel szítálta be a dombot, halk, súlyos cseppek hullottak a fákra, amik nyirkossá, vizessé áztatták a hársfa leveleit. Már nem csörögtek és zörögtek, hanem súlyosak lettek és rátapadtak az ágakra. A többi fa már békésen aludt és lélegzett a késő őszi tiszta levegőből. A hársfa nedves levelei viszont betömték a fa pórusait, így nem tudott lélegzethez jutni. Ott fuldoklott, de továbbra is konokul őrizte a leveleit.

– Majd tavasszal! – bizonygatta magának. – Akkor kiderül, hogy megérte ez a sok kényelmetlenség. Én büszke leszek magamra, a többiek pedig irigykedni fognak.

Így küzdötte végig a telet levegő után kapkodva.

Aztán, nagy sokára napfényel, meleggel beköszöntött a tavasz, a többi fán rügyek fakadtak, s egyik napról a másikra az egész teremtés zöldbe borult, a hársfa pedig kidőlt, mert belül teljesen elkorhadt. Élettelen levelei, amikhez annyira ragaszkodott, belefojtották az életet.

Az igéből és a hozott példákban először is az világlik ki, hogy feszültség, ellentét van Isten országának gazdagsága, érzései, gondolata és a Mammon pénzhétsége, a világi megélhetés között. Isten igéje azonban nem globálisan kezeli ezt a kérdést, hanem személyes ügyé teszi. A megélhetésünk felőli aggodalmaskodásunk soha nem a világgal szemben jelentkezik, hanem önmagammal szemben. Nekem vannak gondjaim..., én vagyok szegény..., nekem volna többre és többre szükségem. De ez a ragaszkodás, és a mindennapos megélhetésemért való küzdelem eltávolít Istentől, és lehetlenné teszi a „kegyes ember” számára az alapértékek megélését.

Jézus Isten gondviseléséről beszél, és ezzel akarja elterelni figyelmünket a világi gondokról és maga felé fordítani. Pál apostol továbblép, hiszen az Istennel való közösség megélésére világít rá. Ebben a világban csak a feltétel nélküli bizalom eredményezheti a igazságra, kegyességre, hitre, szeretetre, állhatatosságra, szelídlelkűségre való törekvés lehetőségét.

Kedves Testvérek! A két oldal közötti feszültséget azonban Pál apostol megfogalmazása feloldja. Hiszen nem kizárólagosságról beszél, csak nehézségekről, kísértésről, a bűnbeesés lehetőségéről. Ezért én hadd kívánjam nektek a következőket: között:

Áldjon meg benneteket Isten hittel, hogy életeteket az Ő tetszése szerint éljétek!

Áldjon meg benneteket Isten gazdagsággal, hogy életetek boldog legyen!

Áldjon meg benneteket Isten bölcsességgel, hogy ajándékaival jól tudjatok élni!

Áldjon meg benneteket Isten adakozókészséggel, hogy meglássátok a rászorulókban Krisztus arcát!

Így árássza ránk is Isten hatalmát, bölcsességét, szeretetét és ajándékozzon meg bennünket kegyelmének gazdagságával. Ámen.

Koczor György lelkész

Egyházmegyei elnökség iktatása Balatonbogláron

Somogy-Zalai Evangélikus Egyházmegye esperesét és felügyelőjét iktatták be a balatonboglári evangélikus templomban 2018. június elsején, pénteken. Az eseményen Szemerei János, a Dunántúli Evangélikus Egyházkerület püspöke hirdetett igét.

A gyülekezetek szavazatai alapján újabb hat évre Kőszeghyné Raczkó Zsuzsannát választották meg esperesnek.

A felügyelő Mátrai Zoltán lett, aki 21 éven át volt a balatonboglári egyházközség gyülekezeti felügyelője.

ESPERESI SZÉKFOGLALÓ

„Az elveszett megkeresem, az eltévedtet visszaterelem, a sérültet bekötözöm, a gyengét erősítem, a kövérre, az erősre vigyázok, úgy legettetem őket, ahogy kell.”

Ez 34,16

Székfoglaló... napokon keresztül ez járt a fejemben: ma a közgyűlés egyik fontos napirend pontja az esperesi székfoglaló. Három és fél évvel ezelőtt sokkal könnyebb volt megfogalmazni a gondolataimat, mert az ismeretlenbe csöppentem. Meglehetősen naiv, de nem lehetetlen elképzelésekkel álltam akkor az ecsenyi templom oltára előtt. Ha végiggondolom a mögöttem lévő bő három évet, azt kell mondanom, hogy ismerem az esperesi szolgálat előnyét és hátrányát is. Ha azt kérdezik, hogy mi az előnye, egyértelműen azt mondom, hogy megismertem a lelkészeket és a gyülekezeteket. Ha azt kérdezik, mi a hátránya, akkor erre szintén azt tudom felelni, hogy megismertem a lelkészeket és a gyülekezeteket. Hiszen teljesen más kívülről látni valamit, mint bele lépni a közepébe egy-egy örömteli vagy éppen nehéz helyzetben. Az elmúlt három évben az egyik legnagyobb tapasztalatom, hogy a gyors helyzetfelismerés és problémamegoldás hatalmas kincs egy vezetői szolgálatban, gyülekezetben, egyházmegyében, de sosem maradhat el a kérés, hogy az Úr legyen az, aki mellettünk van minden döntésünkben, aki betölti a hiányosságainkat

és jóvá teszi a tévedéseinket. Mert ami csupán emberi, sosem lehet tökéletes és maradéktalanul teljes. Az Isten ereje, szava, áldó jelenléte nélkül nem érezzük, hogy áldás lenne a szolgálatunkon.

Ez a mai alkalom más, mint a három évvel ezelőtti. Azóta megszületett a kislányunk, szolgálati helyet váltottunk: Ecseny szerető, hordozó közösségéből, ahol a világ és az egyházi közélet zajától viszonylagos védettségben voltunk, Balatonboglárra érkeztünk egy iskolaátvétel kellős közepébe. Nem mindig találtam meg benne egyszerűen a helyem, de az, hogy ma a városunkból is ennyien eljöt-

tek, mutatja talán azt, hogy itthon vagyok reménység szerint hosszú évtizedekre. Visszatekintve pedig hiszem és látom, hogy az Isten szeretete és bűnbocsátó kegyelme mindvégig vezetett és irányított.

Székfoglaló – egy játék jutott eszembe, ahol sokan állnak a körben, de a szék ahova leülhetnek, mindig eggyel kevesebb. Egy mindig kiesik a körből, általában a legkisebb, a gyengébb, a kevésbé gyors. A Somogy-Zalai Egyházmegye területben a legnagyobbak között van, lélekszámban viszont nem tartozik a nagyok közé. Hatalmas szóróanyagterületek, előregedő és fogyatkozó települések. Olyan helyek, ahol a múltban erős közösségek voltak, melyekből a nagyobb városi gyülekezetek tudtak épülni. Ha életképességet és versenyhelyzetet nézünk csupán, ak-

kor talán azt mondjuk, hogy ők azok, akik először kiesnének. Hiszem, hogy közös feladatunk, hogy nem engedjük el az erőtlenné váló kezét, hogy az erősebb hordozza és felkarolja a gyengébbet, a legkisebb is érezze, hogy számon tartja, kíséri, támogatja az egyházmegye közössége. Ugyanezt szeretném érezni és éreztetni a lelkeszi karban is. Sok változás történt az elmúlt években és folytatódik még ezután is. Fontos, hogy megerősítsük a lelkeszi közösséget, hogy ne szigeteken éljünk, hanem egymást támogatva, szeretettel hordozva Krisztusra tekintő, ráépítő közösség legyünk.

Örömteli érzés volt megtapasztalni azt, hogy milyen erő és tartalék van egy-egy kisebb közösségben, hogy a közös célért, talán éppen egy lelkeszi állás megtartása kapcsán mennyi energiát tudnak felszabadítani gyülekezeti életben vagy éppen anyagi áldozatban. Minden változás magában hordozza a megújulás lehetőségét is. Ha egy gyülekezet és lelkesze egymásra talál, akkor a közös munkán áldás lesz és sokszoros termést tud hozni.

A legfontosabbat viszont sosem szabad elfelejtenünk: a döntéseinkben, gyülekezeti és egyházmegyei életünkben, szolgálatunkban sohase a magunk, hanem az Isten akarata legyen a legfontosabb.

A választott igevers reményt és vigasztalást hirdet. Akik ismerik a megelőző verseket, tudják, hogy fenyegető prófécia szólal meg benne. Olyan pásztorok felett mond ítéletet, akik elhanyagolták és veszni hagyták a nyáját. Lelkészeként, gyülekezeti tisztségviselőként nem tudjuk bűnbánat és alázat nélkül olvasni a szavait. Egyértelműen tükröt tart elénk, hogy hányszor mulasztjuk el teljesíteni azt, amire az Isten elhívott és kiválasztott. Sokszor nem szándékosan, csupán emberi törekenységünk és gyengeségünk miatt. Hányszor ítélünk minden mást fontosabbnak annál, mint, hogy pásztoroljuk a ránk bízottakat. Elsősorban szeretettel, aztán alázattal és türelemmel, de a reménységünk, hogy az igazi pásztor, maga az Úr visel gondot népére. Az elveszett megkeresi, az eltévedtet visszatereli, a sérültet bekötözi, a gyengét erősíti, a kövérre, az erősre vigyáz, úgy legettetti őket, ahogy kell.

Végül szeretném megköszönni a bizalmat, az imádságokat, amivel eddig hordoztak, és ezt kérem ezután is. Köszönöm családomnak és főképp férjemnek, hogy segítettek, támogattak és elviseltek, és kérem az Úr Istent, hogy a hibáimat Ő javítsa ki, a gyengeségeimet Ő erősítse és hordozza gyülekezeteinket, egyházmegyénket és mindannyiunkat bűnbocsátó kegyelmével.

EGYHÁZMEGYEI FELÜGYELŐ SZÉKFOGLALÓJA

Tisztelt Püspök úr, Esperes Asszony, Felügyelő urak, Lelkész asszonyok és urak, Polgármester úr, drága Szüleim, Családom, kedves Testvérek!

Köszönöm a lehetőséget és a bizalmat, hogy a Somogy-Zalai Egyházmegye most már beiktatott felügyelőjeként itt állhatok előttetek.

Felemelő érzés ez, egy magamfajta elkötelezett evangélikus számára, aki beleszületett evangélikusságába. Kisgyerekként mi sem volt természetesebb, hogy nekem a papi viselet a **lutherkabát** és egyházunk jelképe a **lutherróza**.

Még most is előttem van, amikor Nagypám, még otthon is bibliai történeteket mesélt és imádkozni tanított, vagy a szószéken prédikált. Mindig azt szerette volna, ha lelkesz leszek, azt mondta már élete vége felé: legalább Te legyél lelkesz fiam a családban. Hát sokak öröme nem az lettem, de most büszkén állok itt, csakúgy mint 21 éve amikor Madarász Pista bácsi motivációjára gyülekezeti felügyelőnek választottak (ami akkor az volt, hogy Zolikám muszáj neked lenni a felügyelőnek, mert hát Te

nagyon aktív vagy...). Azt hiszem mindketten büszkék lennének most is, ha itt lennének köztünk.

Azt mondta elődöm Nagybocksai Tamás, ha nem fogadtam volna el a jelölést magamtól, akkor Ő következett volna, hogy rábeszéljen. Hát lehet ilyen kéréseknek ellenállni?

Kicsit magamról, mert talán van, aki erre is kíváncsi: 1969-ben születtem Baján. Keszthelyen – **okleveles agrármérnök**ként végeztem 1994-ben.

Másoddiplomámat a Pécsi Tudományegyetem Közgazdaságtudományi Karán – marketing szakon szereztem 1997-ben.

Anyanyelvemen kívül **németül** tárgyalási szinten beszélek. 2016-ban a Pannon Egyetem **címzetes egyetemi docensi** címét is megkaptam.

Feleségem tanárnő a fonyódi Mátyás Király Gimnáziumban, Eszter lányom 2017-ben a Deák Téri Evangélikus Gimnáziumban érettségizett, tanulmányait Budapesten a Semmelweis Egyetemen, orvostanhallgatóként folytatta, valamint gyülekezetünk egyik kántora, most is ő orgonált.

Tamás fiam a fonyódi Mátyás Király gimnázium első éves tanulója, szorgalmas kísérőm az Istentiszteletekre!

Dédnagyapám (Mohr Henrik) és Nagyapám (Danhauser László) evangélikus lelkészek voltak (az Óbudai gyülekezet és templomot, valamint a Budahegyvidéki gyülekezetet alapították). Családunk tagjai közül Édesanyám, Húgom is evangélikusok, gyerekeink is mind azok (ez nem is volt vitás ☺).

1995 óta vezetem az akkor alapított agrárinformatikai vállalkozásomat valamint a 4 éve alapított agrármédia-csoportunkat is.

1997-ben lettem az akkor még Balatonboglár-Hács-Somogyvamos nevű, ma Balatonboglári Evangélikus Egyházközség felügyelője. **21 év felügyelőségem** alatt 8 lelkésszel dolgoztam együtt vezetőként.

Nehezen hiszem, hogy sok olyan felügyelő akad egyházunkban még, aki ennyi mindent átélt gyülekezetében, de egyrészt mindentől lehet tanulni, másrészt talán ez volt a felkészítő pálya.

Szórvány gyülekezet ez a miénk, mely 5 templommal és büszkeségemre egy új iskolával is rendelkezik, Egyházmegyénk egyetlen oktatási intézménye és valódi missziós munkát látunk el vele. Templomainkat felújítottuk, szerény gyülekezetünk stabilizálódott, nyáron kifejezetten „látvány” gyülekezeti státuszt élünk át a nyaralók okán, a Balaton-parton.

Büszkén és elkötelezetten támogatom gyülekezeti felügyelő utódomat Klotz Péter felügyelő urat!

Nagy tisztelettel adózok egyházmegyei felügyelő elődeimnek. Büszkén vállalom a konzervatív látásmódomat és talán elégedettségükre vagyok, ha azt mondom, hogy **folytatom a járt utat**. Kifejezetten becsülöm és tisztelem Egyházunk és Egyházmegyénk stabilitásában végzett el nem évülő munkájukat, Dr. Hári Tibor tényfeltáró munkásságát, lutheránus jelképeink melletti kiállását, értékörző és értékteremtő munkáját pedig kifejezetten figyelemre méltónak és értékesnek tartom!

Köszönöm Tibor a lehetőséget, hogy folytathatom kiváló munkádat!

Büszke vagyok, hogy az Egyházmegyei elnökséget Kőszeghyné Raczkó Zsuzsanna esperes asszonnyal vezetjük. Jól tudunk együtt dolgozni, kipróbáltuk már!

Nem tartom magam konfliktuskerülő embernek. A Gyülekezetünk és Egyházunk érdekeiért mindig kiállok, azokat a lehető legjobban és messzemenőig képviselem (akkor is, ha ez tárgyalópartnereimnek valamiért nem tetszik...). Püspök úr mondását szeretném idézni, amit nemrég hallottam Tőle: „azért tetszik nekem ez a SZENT HARAG Zollikám”... Már ami bennem van időnként, amikor nem jó irányba mennek a dolgok szerintem...

Fontosnak tartom a **rendet**, a **tiszteletet** és a **pontos szerepkör-ellátást**.

Nem tartom helyénvalónak az egyéni érdeket az egyház érdekei előtt, nem tartom helyesnek a szerepcseréket, különösen, ami a gyülekezet/egyház és az adminisztrációs központi segítőszerv (országos iroda) viszonyát illeti. Nem nézem jó szemmel a belső bomlasztást, a sunnyogást és a mutyizást sem.

Nem egyházunkhoz méltó, ha lelkészeink politizálnak, ezért **semmilyen lelkészi politikai szerepvállalást nem tudok támogatni** szórvány gyülekezeti formációjú Egyházmegyénkben főleg, ugyanis az csak megosztaná a közösséget (tapasztaltuk ezt...).

Helyénvalónak tartom ezekkel szemben (sváb gyerek létemre) a munkát és az ezzel szerzett érdemeket, a szorgalmas

cselekedeteket és az önzetlen felajánlásokat. Támogatok minden innovációt, ami az Istent szolgálja, Egyházunk céljait segíti, és racionálisan megvalósítható.

Konzervatív lutheránusként a feladatok és munka hangsúlyát nem jelenlegi jelképeink megváltoztatására helyezem, mert nem ettől lesz több hívő, templomba látogató testvérünk, hanem a missziós munkánk eredményétől várom ezt. Tehát sem a lutherkabát lecserélését, sem megszokott liturgiánk cserélgetését nem tartom sem időszerűnek, sem szükségesnek. Van más feladat bőven ahhoz, hogy ne a megszokott és bevált struktúrán kelljen változtatni.

Kommunikációval foglalkozó mérnökemberként nagy hangsúlyt fektetek a modern eszközök és lehetőségek használatára, Egyházunk működésében pedig a misszióra, azon belül is az iskolai misszióra, hitoktatásra, ami szerintem evangélikus jövőnk záloga. A kommunikációban támogatom a gyülekezeteken belüli, de a gyülekezetek és egyházi vezetők közötti információáramlást is, nagyon üdvösnek tartanám ezt ezért is bevezetjük az emailen való folyamatos tájékoztatást, információ cserét is!

Támogatom a **lelkészi életpálya** modellt, amennyiben a teljesítmények és eredmények is alátámasztják az igényeket. Kifejezetten fontosnak tartom, hogy **lelkészeink jól érezzék** magukat feladatuk, hivatásuk, munkájuk ellátása közben, ehhez méltó módon élhessenek, mert csak így lehetnek gyülekezetük építő lelkészei, akik nem csak templomaik állapotáról képesek gondoskodni, hanem a lelkek állapotokról is!

Szükségesnek és **fontosnak** tartom az **eszmecserét**, az **értelmes vitát**, melyben szintén a lutheri örökséget hordozzuk. A kollektív bölcsesség, az értelmes tanácsadás és tenni akarás csak előre tudja mozdítani Egyházunk dolgát!

Vállaljuk büszkén evangélikusságunkat, lutheránus voltunkat, ne a beletörődés, hanem Egyházunk érdekei melletti kiállás, innováció és aktív missziós tevékenységünk határozza meg egyházi cselekedeteinket és ezzel tudjuk a javarészt szórványban élő somogy-zalai evangélikusságunkat megtartani, emelni értékét és büszkén vállalni hitünket, Egyházunkat!

Erős Vár a mi Istenünk!

ISMÉT KAPOSVÁRI HITTANOSOK LETTEK AZ ORSZÁG LEGJOBBJAI

Közel háromszázötven résztvevővel valódi ünneppé vált az országos evangélikus hittanverseny, ahol kiváló bibliaismereti felkészültségről adtak számot a döntőbe jutott somogyi csapatok.

A Magyarországi Evangélikus Egyház Országos Irodájának Gyülekezeti és Missziói Osztálya által szervezett XXVII. Országos Gyülekezeti Hittanversenyen az ószövetségi Dávid király történetéről kellett a csapatoknak nyolc állomáson összemérniük a tudásukat. A diákok kiválóan számot adtak tudásukról, megmutatva, hogy a gyülekezeti hittanórákon a történeteket alaposan elsajátították. Eligazodtak Izrael térképén, de választ adtak a történeti kérdésekre is.

Az Evangélikus Hittudományi Egyetemen (EHE) és a zuglói evangélikus templomban megrendezett nap a Közel zenekar közreműködésével közös énekléssel kezdődött, majd Balogh Éva és Németh Zoltán lelkészek Dávid király életéről tartottak dialógusáhitatot. A jelenlévőket Koltainé Somogyi Lilla gyermek és ifjúsági referens, a rendezvény főszervezője köszöntötte.

A Somogy-Zalai Evangélikus Egyházmegyéből a kaposvári gyülekezet három csapattal képviseltette magát az országos megmérettetésen. A legkisebb korosztályban érdekelt 1-2. osztályos csapat (**Dombosi Luca, Leukó Hanna, Bartos Áron, Balogh Máté**) az *előkelő harmadik helyezést érte el*, míg az 5-6. osztályos (**Röhrig Barna, Röhrig Laura, Várnai Emma, Keceli Panna**) és 7-8. osztályos (**Varga András, Méng Vanda, Forrai Gréta, Boda Vince, Bierer Bianka**) kaposvári csapatok nagy meglepetésre *első helyen végeztek*.

Külön emeli a sikert, hogy somogyi megyeszékhely hittanosi sikeresen maguk mögé tudták utasítani a kecskeméti, a miskolci, a szegedi, vagy épp több budapesti csapat tagjait. Az országos sikert elérő gyermekek a ka-

posvári Kodály, Honvéd és Kisfaludy iskola tanulói, ezen intézmények evangélikus hittanóráin sajátították el a kimagasló biblikus tudást.

Köszönet **Dr. Sütő Zoltánné, Stósz Éva, Pongráczné Győri Boglárka és Pongrácz Máté** hitoktatóknak az eredményes munkát.

A nap folyamán számos színes program is várta a versenyen részt vevőket. Raffai Balázs, a soproni Berzsényi Dániel Evangélikus (Líceum) Gimnázium és Kollégium tanára Biblia ihlette kémiai kísérletek – Proféták a laborban címmel lebilincselő és különleges interaktív kémiaórát tartott. Emellett a szervezők egész napos kézművesfoglalkozást rendeztek, míg a délután folyamán az Esztergomi Evangélikus Egyházközség Mustármag bábcsoportja tartott izgalmas előadást. Az eredményhirdetést megelőzően Kovács Zsuzsanna és Bolya Dániel vezetésével és a Buba Banda kíséretével lehetett táncolni, illetve óriástársasjátékokon játszani.

Gyülekezeti nap és imaház szentelés Bábonymegyeren

Zsúfolásig megtelt a bábonymgyeri evangélikus templom pünkösdhétfőn a délután 3 órakor kezdődő hálaadó istentisztelet alkalmával. Az ünnepi istentiszteleten Szemerei János a Nyugati (Dunántúli) Evangélikus Egyházkerület püspöke hirdette Isten ígését a 8. Zsoltár 5. verse alapján. Pünkösöd ünnepe kapcsán a püspök igehirdetésében szólt az egyház születéséről és rámutatott arra, hogy bár vált ezredévet ezredév, még megmarad az egyház s benne mi, hívek is Isten kegyelme által. Igéirdetése végén buzdította a megjelent ökumenikus gyülekezetet az őszinte, szívből jövő hálaadásra.

A liturgiában Kőszeghyné Raczkó Zsuzsanna a Somogy-Zalai Evangélikus Egyházmegye esperese és Arató Lóránd helyi lelkész szolgált. Az ünnep színvonalát emelte a tabi fúvóegyüttes néhány tagjának színvonalas szolgálata, melyet Sternóczky László fúvós karnagy vezetett. Az istentiszteleten részt vettek a helyi történelmi egyházak vezetői és hívei.

Az ünnepi istentiszteletet követően az újonnan épült gyülekezeti házat szentelte fel Szemerei János püspök és Kőszeghyné Raczkó Zsuzsanna esperes.

A hálas gyülekezet az ünnepség után szeretetvendégségre invitált minden résztvevőt a faluházba.

Arató Lóránd a gyülekezet lelkésze ezúton is köszöni mindenki áldozatkész segítségét. A gyülekezet lelkésze kifejtette, hogy jó volt megtapasztalni azt az összefogást és közös munkálkodást, amely által elkészülhetett az új gyülekezeti ház, valamint megszervezésre került a szép ünnepi alkalom.

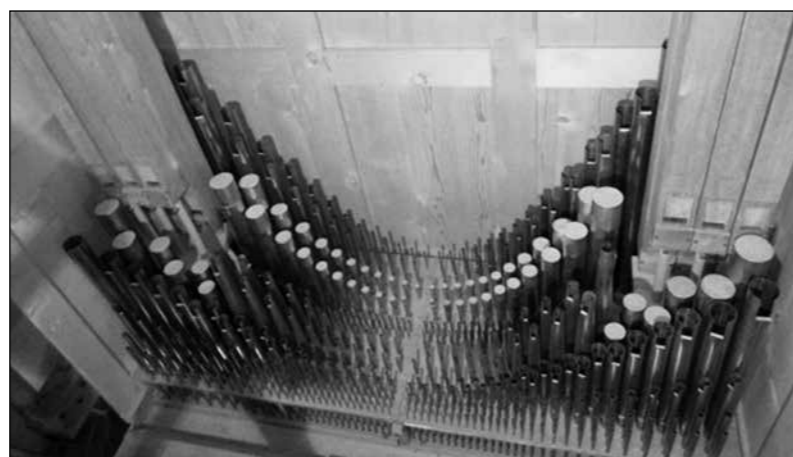
KAPOSVÁRRA ÉRKEZETT A VÁROS ÚJ 3 TONNÁS HANGSZERE

A Kaposvári Evangélikus Egyházközség szervezésében, Magyarország Kormánya és Kaposvár Város Önkormányzata támogatásával Magyarországra érkezett az a közel 3 tonnás, több mint 1000 síppal rendelkező neobarokk orgona, amely a Kaposvári Evangélikus Templomban kerül felállításra a tavasz folyamán.

A 100 éves gyülekezet 90 éves temploma soha nem rendelkezett sípos orgonával, így évtizedes álma vált valóra az evangélikusoknak, amikor a klostersi evangélikusok felajánlották saját orgonájukat a somogyi megyeszékhely protestánsainak.

A hangszert 1955-ben a svájci evangélikus gyülekezet felkérésére a Metzler orgonaépítő üzem építette. A gyönyörű hanggal bíró sípos orgona két manualos, a főmű nyolc regisztert, a redőnymű hat regisztert, a pedál három regisztert és két nem hangzó regisztert tartalmaz. Méreteiben és hangzásában tökéletesen beleillik az evangélikus templom belsőiséges, otthonos terébe.

Az 1970-ben, majd 1982-ben végül a 90-es években felújított orgonáról Albert Miklós orgonaépítő mester, az Orgonakészítő Kft. vezetője elmondta, több mint 40 millió forintnyi érték került a hangszerrel Kaposvárra, aminek

bontása és hazaszállítása az elmúlt héten valósult meg. A több mint 20 helyi önkéntes a kamionnal érkező hangszert darabjaiban hordta fel a kaposvári templom karzatára, ahol aprólékos munkával elkezdődött a hangszer alkatrészeinek szükséges javítása, majd az orgona felépítése.

A karbantartás, javítás, majd felépítés közel 3 hónapot vesz igénybe, a hangszer intonálása – a fa és fémsípek nyelvecskéinek pontos beállítása –, mely elengedhetetlen a tökéletes hangzás kialakításához, további 2 hónapig tart. A fejlesztések által az építő vállalkozó és a megbízó közösség célja, hogy olyan hangszerrel gyarapodjon Kaposvár, mely egyszerre képes a templomi alkalmak zenei kíséretére, valamint orgona és zenés koncertek megvalósítására.

Pongrácz Máté

E-mail cím

Egy munkanélküli jelentkezett egy nagy multihoz, takarítói állásra. A HR-es behívta, elbeszélgetett vele, és tesztelte: söpörje fel a padlót, és utána azt mondta:

- Ok, felveszlek, add meg az e-mail címedet, és elküldöm neked a megfelelő formanyomtatványokat, és a munkakezds dátumát.

A munkanélküli reménytelenül elmondja neki, hogy nincs számítógépe, és e-mail címe sem. A HR-es azt válaszolja, hogy akkor sajnálja, de mivel nincs e-mail címe, virtuálisan nem is létezik, és ha nem létezik, nem tudja felvenni. A munkanélküli kijön, nem tudja, mihez kezdjen összesen, 10 dollárral a zsebében.

Elhatározza, hogy bemegy egy boltba, és vesz a maradék pénzén egy láda paradicsomot, és háztól házra jár, kínálja a paradicsomot, és két órán belül megduplázza a tőkét. Ismét vesz paradicsomot, ismét házaknál adja el, és így a végén 60 dollárja van.

Ekkor realizálja, hogy pénzt ezen a módon is kereshet, és ettől kezdve minden nap kora reggeltől késő estig így keres pénzt, megtriplázva, négyszerezve minden nap a pénzét. Pár héttel később vesz egy szekeret, majd egy kamiont, majd egy kis flotta házhoz szállító kamiont.

5 év elteltével a hajdani munkanélküli az USA legnagyobb élelmiszer kereskedelmi láncának tulajdonosa. Gondol ezért a családjá jövőjére, és elhatározza, hogy életbiztosítást köt. Felhív egy biztosítási ügynököt, választ egyfajta biztosítást, és amikor a beszélgetés befejeződik, az ügynök megkérdezi, milyen e-mail címre küldheti az ajánlatát. A férfi azt válaszolja, nincs e-mail címe.

Furcsa, válaszolja a biztosítási ügynök, nincs e-mail címe, és mégis mennyi mindent elért, vajon mi mindenre vitte volna, ha lett volna e-mail címe? A férfi gondolkodik, majd azt válaszolja: Takarító lennék a Microsoftnál.

A palack

Sir William Osler, az Oxfordi Egyetem kiváló orvos-professzora asztalán egy kis üvegben vizelet van. Fiatal, tágra nyílt szemű orvostanhallgatókból álló osztály ül vele szemben, és hallgatja előadását arról, hogy milyen fontos megfigyelni a részleteket. A professzor, hogy kiemelve a lényegét, a következőt mondja:

– Ebben az üvegben egy vizsgálati minta van. Sokszor elegendő megkóstolni ahhoz, hogy megállapítsuk, milyen betegségben szenved a páciens.

Azzal belemártja ujját az üvegbe, majd lenyalja az ujját. Folytatja az előadást: – Most körbeadom az üveget. Mindenki tegyen ugyanúgy, ahogy én. Hátha sikerül megtanulni ennek az eljárásnak a fontosságát, és fel tudjuk állítani a diagnózist.

A palackot továbbadják sorról sorra; minden hallgató óvatosan belemártja az ujját, majd egy fintor kíséretében nagy bátran megkóstolja a tartalmát. Ezután Dr. Osler visszaviszi a palackot az asztalára, és az egyetemisták nagy megdöbbenésére így folytatja: Uraim, most meg fogják érteni, miért hangsúlyoztam a részletek megfigyelésének fontosságát. Ha figyelmesek lettek volna, észrevették volna, hogy én a mutatóujjamat dugtam a palackba, és a középső ujjamat nyaltam le.

Sokan pontosan úgy élik az életüket, mint Osler professzor osztálya. Azt gondolják magukról, hogy ők már teljesen kiismerték az életet, de elfeledtek egy nagyon fontos részletről: hagyniuk kell, hogy Jézus olyan embereké tegye őket, amilyenek Isten akarja látni őket. Ennek eredményeként az élet mérgező és keserű.

Isten azonban nem titkolja el előlünk a megoldást, és nem is próbál megtéveszteni minket, ahogy Osler professzor tette a hallgatóival. A Biblia világos utasításokat tartalmaz arra nézve, hogyan kell élnünk, hogy életünknek értelme és célja legyen. Mindössze arra van szükségünk, hogy nyissuk ki a szemünket, gondolkodjunk, és figyeljünk oda arra, amit Isten mondani akar nekünk. „Érzétek és lássátok, hogy jó az Úr! Boldog az az ember, aki hozzá menekül” (Zsolt 34,9).

Kapernazm

A Somogy-Zalai Evangélikus Egyházmegye lapja

MEGJELNIK EGY ÉVBEN NÉGYSZER

Felelős kiadó: **Köszeghyné Raczkó Zsuzsa** esperes

Felelős szerkesztő: **Koczor György**

Telefon: +36 20/824-3444 • Email: gyorgy.koczor@lutheran.hu

A szerkesztőség címe: **8932 Zalaistvánd, Arany János tér 2.**

Készült az Asperján Nyomdában

Tördelés: RENZOL Dekor Reklámstúdió - Zalaszentgrót

12. SZÉLRÓZSA
ORSZÁGOS EVANGÉLIKUS IFJÚSÁGI TALÁLKOZÓ
Dük 2018. július 25-29.

Bagossy Brothers Company
Közel | Blahalouisiana | M.Is.K.A.
PASO | Keresztkérdés | Soulwave
Pál Feri atya | Mező Misi

Lift! | Pekka Simojoki & Exit | VoG | Gábrriel
Fórumbeszélgetések | Bibliatanulmányok | Áhítatok
Lehetőségek Piacsa | Előadások | Színház...

mégis!

„A Te szavadra
mégis kivetem
a hálót!” (Lk 5,5)